

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

IX. ÉVFOLYAM 12. SZÁM – 2015. DECEMBER 6.

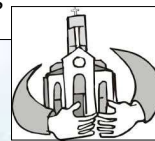
100. lapszám

„Az Egyház a világban”

Már a II. Vatikáni szent zsinat fontosnak tartotta, hogy ezzel a témával foglalkozzon, hiszen az Anyaszentegyház tagjai egyben a világ tagjai is, és egyáltalán nem mindegy, hogy hogyan élnek a keresztények a társadalomban, hogyan alakítják a „közfelfogást!” – VI. Pál Pápa fontosnak tartotta kimondani: „az Egyház arra született, hogy a föld minden pontján terjessze Krisztus országát az Atyaisten dicsőségére... ezt valamennyi tagja által gyakorolja az Egyház, jóllehet más-más módon, mert a keresztény hivatás - természetete szerint - az apostolkodásra való hivatás is ... minden egyes hívőnek az a joga és kötelessége, hogy „munkálkodását” az Egyházban és a világban az emberek javára és az Egyház építésére fordítsa!” – A Pápanak ez a megállapítása nem csak azt jelenti, hogy a civileknek mintegy családjuk és környezetük papjaivá kell lenniük, hanem azt is, hogy „puszta létükkel”, a környezetükben való életükkel nemesítsék Üdvözítőnk szándékait, amik szerint mindenkinek a világ világosságává, az élet sójává, a hegyre épült városhoz hasonló jellé kell lenniük. – Jószándékkal, jóra való törekvéseikkel, becsületes-, áldozatoktól sem visszariadó életükkel kell az élet kovászává lenni. – Ehhez nem

elég tessék-lássék állapot, hanem tudatos „elkötelezettség” kell, erre kapott meghívást mindenki a szent kereszttség által; erre kötelezi is az Istentől kapott emberi méltóság, amit elsősorban önmagában kell őriznie és ápolnia a megkereszteltnek, de élete, mint jó példa kell, hogy segítsen másokat is ebben. Az Egyház ugyanis nagyrészt hívei által van jelen a világban. – Ez által is valósul meg Isteni Üdvözítőnk szándéka, miszerint: „Krisztus megváltó műve önmagában nézve az emberek üdvösségére vonatkozik ugyan, de ugyanakkor magában foglalja az egész földi élet megújítását is ... az Egyháznak (tehát) nemcsak az a küldetése, hogy megvigye az

embereknek Krisztus Evangéliumát és kegyelmét, hanem az is, hogy az Evangélium szellemével átítassa és tökéletesítse a mulandó dolgok rendjét!” A Szent Zsinat ezáltal a hívő embert mintegy a világ lelkiismeretének szánja, ahol az ember nemcsak szent vallása képviselője, hanem állampolgár is egyben, aki különleges módon, Isten szándéka szerint éli az életét mind családi közösségben, mint minden tevékenységében – legyen akár özvegyi állapot, akár szegénység, akár betegség. – Eszerint a hívő ember „hivatása”, hogy mint az Egyház tagja akár szóval is, de még inkább életük példájával hirdesse Krisztust, ezáltal megerősítve a gyengéket és

ingadozókat is a jóban, de a még nem-hívőket is „serkentse” egy buzgóbb életre. – Bonyolult és egyre bonyolultabb világunkban fontos, hogy a megkeresztelt hívők „szellemi képességeiknek és képzettségüknek megfelelően egyre szorgalmasabban töltsék be szerepüket a keresztény alapelvek kifejtésében, védelmében és a jelenkor problémáira való helyes alkalmazásban.” – Tevékenységüknek át kell hatnia nemcsak az egyházi közösségeket, hanem a családok is, az ifjúságot is, de a társadalmi életet is, sőt a nemzetközi életet is. – Tudniuk

kell, hogy tevékenységükkel nemcsak a közjót szolgálják, hanem „az Evangélium útját is egyengetik ... törekedjenek a katolikusok, hogy minden jóakarát emberrel együtt-működjenek, mindannak előmozdítására, ami igaz, ami igazságos, ami szent és ami szeretetreméltó!” – Korunkban a megosztottság, a széthúzás, a meg nem értés uralkodik, sokat tehetnek jó keresztényeink azért, hogy mindez az egyes emberek között is, de az egész világban mindenki számára valódi, testvéri érintkezéssé váljék. – Tudniuk és érezniük kell a híveknek – mindenkinek, hogy „Krisztus szeretete sürget minket!” – Ő szenvedett és meghalt azért, hogy a jó tüzet meggyújtsa a világon és azt akarja, hogy az elevenen égjen, és akarja, hogy minden nép meghallja és megtanulja a jót és tegyen, nagyon sokat tegyen érte; hív és vár a jóra mindenkit, ezért „ a szent Zsinat kéri az Úrban az összes világiakat (az Egyház minden tagját), hogy szívesen, nemeslelkűen és készséges szívvel válaszoljanak Krisztus szavára!” – Az Úr Jézus számít minden megkeresztelt gyermekére, Rád is!

Pekker Imre plébános

ADVENT 1. vasárnapja

Advent első vasárnapján az elsőáldozásra készülők gyűjtötték meg az adventi koszorú első gyertyáját.

szága igazság és élet, kegyelem és szentség, igazságosság, szeretet és béke...” Általa és csakis általa valósul(hat) meg az, amiről a 28. Zsoltár beszél: „az Úr királyként trónol mindörökké; az Úr békével áldja meg az Ő népét!” – A mai idők eseményei egyértelműen igazolják, hogy minden emberben van egyfajta vágy valami szebbre, jobbra – nem egyszer a saját akarata teljesítésére. – Mi Krisztusra, az Ő királyságára bízunk magunkat és szívvel-lélekkel akarjuk szolgálni azt a szent valóságot, amiről a szentmise befejező könyörgése így beszél: „*kérünk, Istenünk, hogy mi, akik dicsőségünknek tartjuk, hogy Krisztust, a mindenség Királyát szolgáljuk, a mennyek Országában örökre Vele éljünk!*” – Akarjuk az Ő királyságát, legyen az minden gondolatunk, szavunk és cselekedetünk lényege; minden úgy legyen, ahogyan Ő akarja – ott és akkor, ahol és amikor Ő jön látja!

Templomtető felújítása

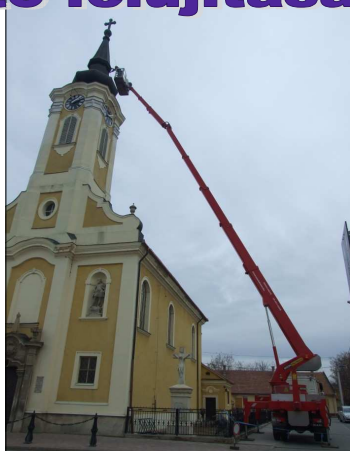
November 30-án befejeződtek a templomtető munkálatai. Elkészült a villámhárító is.

A munkálatok folytatásáról az egyháztanács üléséről szóló beszámolóban olvashatnak.

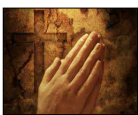
Köszönjük a támogatást mindenkinél és, hogy lehetőségük-höz mérten segítettek ennek a fontos ügynek a megvalósításában!

Isten áldja meg a nagylelkű adományozókat!

Varga Frigyes, világi elnök

Az Egyháztanács imája december 12-én 18 órakor lesz a közösségi házban.

Egyházközségi hozzájárulás

December hónapban felkeresik Önöket az egyházközségünk képviselői. Az egyházközségi hozzájárulás összege **3000,-Ft/fő/év.**

Kérjük fogadják őket szeretettel, együttműködéssel! Köszönjük szépen hozzájárulásukat adományaikat! Isten fizesse meg!

KÁNTORHÁZ

A kántorháznál folyamatban van a tető készítése a pincelejáró-, valamint a terasz fölé.

Termény és tartós élelmiszer gyűjtés

Egyházközségünk idén is megrendezte, november 21-22-én a hagyományosnak mondható **tartós élelmiszer és terménygyűjtést a Váci Egyházmegye kispapjai számára.**

Köszönjük szépen a felpakolást és a szállítást Surányi Miklósnak, Surányi Szilárdnak, Varga Frigyesnek és Végh Balázsnak. Köszönjük továbbá a becsomagolásban való közreműködését Végh Antalnak és Bai Zoltánnak, illetve a felpakolásban nyújtott segítségét Bai Zoltánnak.

Az adományokról és az adományozókról bővebb összeállítást a következő lapszámunkban olvashatnak.

Köszönet az adományozóknak, valamint azoknak, akik felpakolták, illetve elszállították az adományokat!

Köszönjük Varga Frigyesnek és családjának, hogy ismét vállalták a gyűjtés lebonyolításával járó áldozatot!

Isten fizesse meg!

beszámoló az Egyházközség Képviselőtestületének

2015. november 15-én 14 órai kezdettel tartott üléséről

Az első napirendi pont a kántorház építéséről szóló pénzügyi beszámoló volt. Atya ismertette az egyházközségen keresztül zajlott költség-részt, én pedig az alapítványi tranzakciókat. Az egyházközség 29 millió Ft összeget mozdított: ebben benne volt a temetőért az Önkormányzattól kapott összeg, valamint az erre a célra az egyházközséghez utalt pénzádományok. Az alapítvány 8 millió Ft-ot mozdított meg, ez adomány volt (ezen belül 3.300.000,-Ft az elmúlt 5 év bálbevétele). Az eredeti költségvetés 36 Mft volt, ezt 1 Mft-tal léptük át az előre nem látott, időközben bevezetett kötelező tervek-készítésekkel, felmerülő és praktikus beruházás elemekkel (ld. Tetőrész a pincelejáró fölé, garázs és kerítés összeszínezése....).

A következő napirendi pont a templomtető ügye volt. Atya tájékoztatta a testületet arról, hogy a villámhárító elkészítése van hátra és november 30-án befejeződik a munka. Sajnos nagyon lassan készültek el, atya beszámolt ennek okairól: az időjárás, esőzések, 5-6 ácskapocs használata volt csak engedélyezve, a csapolások elkészítése hosszabb időt vett igénybe. Hosszabb beszámolót a templomtétről a következő lapszámunkban olvashatnak. Ezután döntött a testület, hogy jövő évben a templom külső homlokzatának tatarozása, renoválása kerülhet sorra. Ár-ajánlat bekérése már megtörtént, zajlik a tájékoztató, valamint a templomtétőt készítő ács vállalta a körbeállványozást április hónapban. Elvi szinten felmerült a belső festés ügye is. Itt a Műemlék Felügyelet komoly elvárásokat támasztott, valószínűleg erre majd később térünk vissza.

Harmadik napirendi pont a jövő évi költségvetés volt. Atya

Harsóna

ismertette a költségvetés tervezetét, bemutatta a bevételi és kiadási oldal tételét, összegeit. Az elhangzott kérdések megvitatása után az egyháztanács egyhangúan elfogadta az egyházközség 2016. évi költségvetését.

Ezt követően Mikolyné Magdi beszámolt a Helyi Karitászmunkájáról (részletes beszámolót ld. Lapszámunkban), valamint a hitoktatás ügyéről. 16 gyermek készül az elsőáldozásra. Magdi köszönetét fejezte ki, hogy a szülők partnerek a vasárnap reggel 8 órai előkészítőben. A ministránsokat Bai Zoltán fogja össze, ő foglalkozik a felkészítésükkel. Jól működik az ifjúsági csoport is, minden pénteken együtt vannak a közösségi házban.

Az egyházközségi hozzájárulás ügyében átbeszéltük a felelősöket, hiszen az idős egyháztanács testvérek kérték, hogy hadd mentesüljenek a pénz összeszedése alól. Döntött a testület, hogy idén 3000,Ft/fő az évi hozzájárulás összege, kérjük így tervezzék. Továbbá kérünk minden kedves hívőt, hogy fogadják szeretettel a képviselőket, akik december hónapban ellátogatnak otthonaikba.

Majd az Adventtel kapcsolatos teendők, információk hangzottak el. A lelki gyakorlatos atya Advent 2.-3.-4. vasárnapján az esti misére érkezik, illetve megyünk érte. Advent 3. vasárnapján ismét érkezik a Betlehemi békeláng a falunkba is (ld. utolsó oldal). Az egyháztanács imájára december 12-én 18 órakor kerül sor a közösségi házban.

Varga Frigyes világi elnök a november 21-22-i terménygyűjtésről tartott ismertetőt. (Adakozók listája és az adakozók számát ld. a januári lapszámunkban.)

Benkó Péter karnagy úr megköszönte az egyházközség támogatását és meghívta a jelenlévőket a hagyományos adventi hangversenyre.

dr. Tóth Éva

Irgalmasság Szentéve

Ferenc pápa 2015. december 8-án nyitja meg az Irgalmasság évét.

Közzöljük azt az interjút, melyet Ferenc pápa adott az irgalmasság évéről és a gyengédség forradalmáról a *Credere* című lapnak. (*Credere* = Hinni' című hetilap, az irgalmasság szentéve hivatalos folyóirata.)

– Szentatyá, most, hogy elérkeztünk a jubileumi év küszöbéhez, elmagyarázná nekünk, mi volt a szívében, ami arra készítette, hogy épp az irgalmasság témáját emelje ki? Mit érez sürgetőnek ebből a szempontból a világ és az egyház mostani helyzetében?

– Az irgalmasság témája VI. Pál pápa óta válik egyre hangsúlyosabbá az egyház életében. II. János Pál pápa volt az, aki nagyon erősen aláhúzta jelentőségét a *Dives in misericordia* enciklikával, Szent Fausztina nővér szentté avatásával és az Isteni Irgalmasság ünnepének elrendelésével húsvét nyolcadában. Ezt a vonalat követve úgy éreztem, mintha az Úrnak az lenne a vágya, hogy megmutassa irgalmasságát az embereknek. Tehát nem nekem jutott eszembe, hanem egy viszonylag friss, egyébiránt mindig is létező hagyományt követek. Úgy láttam, kellene tenni valamit, és folytatni kellene ezt a hagyományt.

Az első Úrangyala imádságkor, amelyet pápaként végeztem, Isten irgalmasságáról beszéltem, és akkor említettem azt az irgalmasságról szóló könyvet is, amelyet Walter Kasper bíboros ajándékozott nekem a konklávénál. Pápaként mondott első homíliámban is, március 17-én, vasárnap, a Szent Anna-plébánián az irgalmasságról beszéltem. Ez nem stratégia volt, hanem belülről fakadt: a Szentlélek akar valamit.

Nyilvánvaló, hogy a mai világnak szüksége van irgalomra, szüksége van együttérzésre, vagyis *compassio*-ra, ami együtt szenvedést jelent. Hozzá vagyunk szokva a rossz hírekhez, a kegyetlenségekhez és a legnagyobb atrocitásokhoz, amelyek sértik Isten nevét és életét. A világ rászorul annak felismerésére, hogy Isten atya, hogy van irgalom, hogy nem a kegyetlenség a járható út, nem az elítélés a járható út, mert maga az egyház is időnként kemény vonalat követ, enged a kísértésnek, hogy kemény vonalat kövessen, annak a kísértésnek, hogy egyedül az erkölcsi parancsokat hangsúlyozza, de így mennyi ember kívül reked!

Az a kép jutott eszembe az egyházzal, mintha ütközet utáni tábortábor lenne: ez az igazság, milyen sok sérült és összetört ember van! A sebeket pedig ápolni kell, segíteni kell a gyógyulásban, nem pedig a koleszterinszintet kell mérgetni. Azt hiszem, eljött az irgalmasság ideje. Mindannyian bűnösök vagyunk, mindannyian hordunk lelki terheket. Úgy éreztem, hogy Jézus meg akarja nyitni szívének kapuját, hogy az Atya meg akarja mutatni irgalmasságát, mely egész bensőjét átjárja, és ezért küldi el nekünk a Lelket: hogy megmozgasson és megindítson minket. Ez a megbocsátás éve, a kiengesztelődés éve. Látjuk a fegyverkereskedelmet, az ölésre alkalmas fegyverek gyártását, ártatlanok lemészárlását a lehető legkegyetlenebb módokon, az emberek, a kiskorúak, a gyermekek kizsákmányolását: az emberiség elleni – hadd használjam ezt a szót – szentségtörés zajlik, igen, mert az ember szent, az élő Isten képmása. Az Atya pedig ebben a helyzetben azt mondja: „Álljatok le, és gyertek hozzám!” Ez az, amit én látok a világban.

– Ön azt mondta, hogy mint minden hívő, bűnösnek érzi magát, érzi, hogy rászorul Isten irgalmára. Papi és püspöki életében milyen jelentősége volt az isteni irgalomnak? Emlékszik esetleg egy különleges pillanatra, amikor világosan érezte az Úr irgalmas tekintetét életén?

– Bűnös vagyok, bűnösnek érzem magam, biztos vagyok abban, hogy az vagyok; bűnös vagyok, akire Isten irgalommal rátekintett. Megbocsátott ember vagyok – miként azt a foglyoknak mondtam Bolíviában. Megbocsátott ember vagyok, Isten irgalommal rám tekintett, és megbocsátott nekem. Még ma is követek el hibákat és bűnöket, és két-háromhetente gyónok. Ha pedig gyónok, az azért van, mert rászorulok arra, hogy érezzem: Isten még mindig irgalmas hozzám.

Emlékszem arra – ezt már sokszor elmondtam –, amikor az Úr

irgalommal rám tekintett. Mindig az volt az érzésem, hogy különösen is törődik velem, de a legjelentősebb esemény 1953. szeptember 21-én történt, amikor tizenhét éves voltam. A tavasz és a diákok ünnepe volt Argentínában, és nekem a többi diákkal kellett volna lennem. Gyakorló katolikus voltam, jártam a vasárnapi misére, de semmi több... benne voltam az Actio Catholicában, de nem csináltam semmit, csak egy templomba járó katolikus voltam. A floresi vasútállomás felé vezető úton a mellett a plébániatemplom mellett haladtam el, amelyikbe jártam, és készletet éreztem, hogy belépjek: beléptem, és megláttam, hogy az egyik oldalon közeledik egy pap, akit nem ismertem. Abban a pillanatban, nem tudom, mi történt velem, de szükségét éreztem, hogy meggyónjak, az első gyóntatószékben balra – nagyon sok ember járt oda imádkozni. Nem tudom, mi történt, de másképp, megváltozva jöttem ki. Azzal a bizonyossággal mentem haza, hogy az Úrnak kell szentelnem az életemet, és ez a pap szinte egy éven át kísért, segített engem. Corrientesből való pap volt, don Carlos

Benito Duarte Ibarra, aki a floresi papi otthonban lakott. Leukémiás volt, és kórházba járt kezelésekre. A rákötetkező évben meghalt. A temetése után keservesen sírtam, teljesen elvesztettnek éreztem magam, szinte az a félelem töltött el, hogy Isten elhagyott engem.

Ez volt az a momentum, amikor beleütköztem Isten irgalmába, és ez szorosan kapcsolódik püspöki jelmondatomhoz: szeptember 21 Szent Máté ünnepnapja. Beda Venerabilis pedig Máté megtéréséről beszélve azt mondja, hogy Jézus rátekintett

Mátéra „*miserando atque eligendo*”. Olyan kifejezés ez, amelyet nem lehet lefordítani, mert olaszul az egyik ige nem gerundium, de spanyolul sem. A szó szerinti fordítás ez lenne: „irgalmazván és kiválasztván”, mintha kézműves munkáról lenne szó. „Irgalmat gyakorol”: ez lenne a szöveg pontos fordítása. Amikor évekket később, a latin szlozsmát mondván felfedeztem ezt az olvasmányt, rádöbbentem, hogy az Úr kézműves módjára formált engem az ő irgalmával. Akárhányszor Rómába jöttem, mivel a *via della Scrofan* laktam, elmentem a franciák Szent Lajos-templomába, hogy imádkozzam Caravaggio festménye előtt, amelynek címe éppen Szent Máté meghívása.

– A Szentírás szerint a hely, ahol Isten irgalmassága lakozik, az Istennek a méhe, az anyai öle, amely olyannyira elérzékenyül, hogy megbocsátja a bűnt. Vajon az irgalmasság szentéve alkalmat adhat arra, hogy újra felfedezzük Isten „anyaságát”? Van az egyháznak egy „nőiesebb” oldala is, amelyet figyelembe kell venni?

– Igen, maga Isten jelenti ki, amikor Izajás könyvében azt mondja, hogy meglehetősen az anya gyermekéről, de még ha az anya meg is feledkezne... „én azonban sosem feledkezem meg rólad”. Itt látjuk Isten anyai voltát. Nem mindenki érti, amikor „Isten anyaságáról” beszélünk, ez nem „népszerű” nyelvezet – a szó jó értelmében –, hanem egy kicsit választékosnak tűnik, ezért szeretek inkább gyengédségről beszélni, egy anyukáéról. Isten gyengédsége, a gyengédség az ő apai belsejéből fakad. Isten apa és anya.

– Az irgalmasság – még mindig a Biblia nyelvezeténél maradván – egy „érzelemdúsabb” Istent ismert meg velünk, szemben azzal, amelyet időnként elképzelünk. Egy olyan Isten felfedezése, aki elérzékenyül és gyengédség tölti el az ember iránt, meg tudja változtatni a testvéreinkkel szembeni magatartásunkat is?

– Ha felfedezzük őt, az segít, hogy toleránsabbak, türelmesebbek, gyengédebbek legyünk. 1994-ben, a szinóduson, egy csoportgyűlésen azt mondtam, hogy a gyengédség forradalmát kellene elindítani. Akkor egy szinódusi atya – jó ember, akit tisztelek és szeretek –, már nagyon idős atya azt mondta nekem, hogy nem helyes ez a szóhasználat, és ésszerű magyarázatokkal is alátámasztotta, hiszen intelligens ember volt, de én továbbra is azt mondom, hogy ma a gyengédség forradalmára van szükség, mert abból fakad az igazságosság és minden más. Ha egy vállal-

(Folytatás a(z) 5. oldalon)

kozó felvesz egy alkalmazottat szeptembertől júliusig, azt mondom neki, nem jár el igazságosan, mert júliusban elküldi az illetőt a nyári szünidőre, hogy aztán majd újra felvegye, új szerződéssel a következő szeptembertől júliusig, csak hogy a munkavállalónak így nem lesz joga segélyhez, sem nyugdíjhoz, sem társadalombiztosításhoz. Nincs joga semmihez. A vállalkozó nem mutat gyengédséget, hanem tárgyként kezeli az alkalmazottat – mindent csak azért mondtam, hogy lássunk egy példát, hol nincs gyengédség. Ha belegondolja magát annak az embernek a helyzetébe, és nem a saját zsebére gondol, hogy kicsit jobban megtömje, akkor változnak a dolgok. A gyengédség forradalma az, amit ma gondoznunk kell, mint az irgalmasság évének gyümölcsét: Isten gyengédségéről van szó mindnyájunk iránt. Mindnyájunknak azt kell mondani: „Szerencsétlen vagyok, de Isten annyira szeret engem; ezért nekem is ugyanígy kell szeretnem a többi-

eket.”

– Híres XXIII. János pápának a „holdfényénél elmondott beszéde”, amikor este így köszöntötte a híveket: „Simogassátok meg gyermekeiteket!” Ez a kép a gyengédség egyházának ikonjává vált. Az irgalmasság témája hogyan tudja segíteni keresztény közösségeinket a megtérésben és a megújulásban?

– Amikor látom a betegeket, az időseket, ösztönösen megsimogatom őket... A simogatás olyan gesztus, olyan mozdulat, amelyet félre is lehet érteni, de ez az első mozdulat, amellyel az anya és az apa megérintik született gyermeküket, ez a gesztus azt fejezi ki: „szeretlek”, „jó, hogy vagy”, „azt akarom, hogy fejlődj”.

– Elárulna esetleg egy gesztust, amelyet szeretne tenni a szentév során, hogy Isten irgalmasságát tanúsítsa?

– Sok gesztus lesz, de minden hónap egy-egy péntekén más-más gesztust tesztek.

Forrás: Magyar Kurír

Böjte Csaba felkészítő gondolatai az irgalmasság rendkívüli szentévére

Kezdjük el magunkat ráhangolni alázattal az irgalmas jóságra, ezért írtam e pár sort a kollégáimnak, testvéreimnek, fogadjátok szeretettel – kezdi üzenetét Böjte Csaba ferences szerzetes.

Sokszor úgy érzem, hogy én is, mint minden szülő vagy pedagógus, felszántott föld vagyok, és az én dolgom irgalmas szeretettel befogadni a kis törekeny magot, csendben dajkálni, segíteni, hogy gyökeret eresszen, belém kapaszkodva nagyga nőjön, virágot bontson, gyümölcsöt érleljen! Egyetlen vágyam, látni ahogyan százszoros termést hozva ring a szélbe a magból, esőből, jó meleg napfényből, s belőlem, a fekete földből kinőtt sarjadó kalászt!

Az évek alatt több mint 5 ezer gyermeket fogadtunk be irgalmas szeretettel! Senki nem kényszerített, erőltetett arra, hogy igent mondjunk az életre, hogy a teremtő Istenem nevében segítséget kérő gyermekeket otthonunkba, életünkbe befogadjuk! A kis gyámoltalan gyermekek vagy az ők rokonai Isten nevében jöttek segítséget kértek, és mi a kollégáinkkal bizalommal befogadtuk őket, megosztottuk velük otthonunkat, kenyérünket, mindazt mit Isten gondviselő jósága nekünk kirendelt!

Peregnek az évek és az arcok előttem, tudom, hogy nem minden szem hozott százszoros termést annak ellenére, hogy oly sok-

szor megmostuk határozottan a fejüket, vagy könnyezve a lábukat, de ennek ellenére nem tudnék egyetlen egy gyermeket sem megnevezni és határozottan azt mondani, hogy kár volt őt befogadni! Valahogy minden pislákoló életben az Élet Ura jött közénk, s büszke örömmel tölt el, hogy mi nem elottottuk a pislákoló mécsbelet, hanem gyarlóságaink ellenére szeretettel ápoltuk, élesztettük azt! Visszagondolva a sok-sok gyermekre, úgy érzem, hogy az irgalmas szeretettől vezetve jól döntöttem, jól döntöttem, mikor nem elzárkóztunk az ajtónkon kopogtató családok előtt, hanem az isteni irgalomtól vezetve az életet átkaroltuk, sokszor verejtékes munkával szolgáltuk.

Végtelen öröm van bennem, amiért Ferenc pápa megajándékozta világunkat az Isteni Irgalmasság drága évével! Imádkozom, hogy merjük szíveinket nagyra tárni, és az életet szeretettel továbbra is befogadni, hordozni! Fohászok, hogy szülessenek szerelmek, élő családok, gyönyörű gyermekek, életre szóló jó barátságok, tiszteletről épülő, viharokat kiálló kapcsolatok ebben a kegyelmi évben! Ne méricskéljünk, válogassunk, selejtezzünk, hanem merjünk irgalmas szeretettel az élet mellett dönteni, merjünk társaink mellett dönteni, egymás kezét bizalommal egy életre határozottan megszorítani!

Kisebbségi szeretettel, Csaba testvér

Forrás: Magyar Kurír

Váci Egyházmegyei Zsinat

AZ EGYHÁZMEGYEI ZSINAT LEZÁRÁSA ÉS AZ IRGALMASSÁG SZENT KAPUJÁNAK MEGNYITÁSA

2015. december 8-án a 10 órakor ünnepélyes püspöki szentmise keretében lezárjuk az Egyházmegyei Zsinatot és megnyitjuk a Székesegyházban a Szentatya által meghirdetett Irgalmasság Szent Évét, az irgalmasság központi szent kapujának kinyitásával.

Az eseményre minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk!

Váci Egyházmegyei Ifjúsági Zsinat

Idén első alkalommal Dr. Beer Miklós püspök atya úgy döntött, hogy az Egyházmegyei Zsinat záró akkordjaként szeretné megkérdezni az ifjúság véleményét az Egyházmegye életével és kérdéseivel kapcsolatban. Ennek az I. Váci Egyházmegyei Ifjúsági Zsinat adott helyet, időt és lehetőséget. A Zsinaton részt vettek papok, hitoktatók és az egyházban önkéntesként tevékenykedő fiatalok.

A zsinat mottója: Esélyünk az Egyház.

A zsinat témája az volt, hogy hogyan tudunk fiatalok-papok-katekéták együtt felépíteni minden településen a helyi plébániai közösségekkel és egymással egy testet alkotó, élő hitű ifjúsági közösséget. A zsinat első napján a püspök atya találkozott a fiatalokkal. A második napon feladatokkal próbálták meg a zsinat szervezői összerázni a zsinatozókat. Kiscsoportokban megbeszéltük az Egyházmegye közösségeit érintő problémákat, illetve közösen próbáltunk megoldási javaslatokat tenni. Este voltak műhelyek, melyeken jól használható ötleteket kaphattunk az ifjúsági közösségeinkkel kapcsolatban. Akinek még volt ereje és kedve, az éjszakai sportoláson vehetett részt.

A zsinat harmadik napján az ifjúsági találkozóé volt a délelőtt. A találkozó végére a zsinat szervezői összeállították a zsinaton megfogalmazott és ötletekből összeállított küldetés nyilatkozatot, amit a találkozó résztvevői aláírásukkal pecsételték le.

Csernák Nikolett

A MAGYAROK NAGYASSZONYA KÓRUS JUBILEUMI HANGVERSENYE

A tizedik alsónémedi adventi hangverseny utáni csoportkép

Részese lenni, valami igazán szép dolognak.....

2015. november 29-én került sor a Magyarok Nagyasszonya Énekkar 10. jubileumi hangversenyére. 10dik alkalommal ugyan, de számunkra mégis először, hisz férjemmel ez év tavaszán csatlakoztunk az énekkar tagjaihoz. Köszönet érte karvezetőnknek, és az énekkar minden tagjának. Szeretettel, segítve fogadtak minket maguk közé. Sokszor hihetetlennek tűnt, hogy meg tudjuk tanulni az elhangzott kórusműveket. Hisz ők nagy részét már évek óta énekelték, számunkra pedig minden darab egy új kihívás volt. De mindig segítettek minket, és biztatásuk meghozta eredményét. Hétről hétre örömmel vettünk, veszünk részt az énekkar próbáin, a sok szép kórusmű megismerése mellett, lélekben is feltöltődünk, ami Isten segítségével erőt ad a mindennapok feladataihoz is. Izgalommal vártuk ugyan a hangverseny napját, de a szeretet, és az emberek mosolya, az élmény, amiben részesültünk, hamar felülmúlta a lámpalázat.

Felemelő érzés volt ott állni, és tiszta szívből énekelni.

Úgy érezzük, ez igazán szép kezdete volt az adventi előkészületeknek, bűnbánati időszaknak.

Köszönjük, hogy részesei lehettünk.

Takács Anikó

Pekker Imre atya
köszöntője

A közönség — Köszönjük részvételüket!

Számomra az adventi készülődés már megszokott, magával ragadó eseménye „A Magyarok Nagyasszonya” vegyes kórus hangversenye. A jeles alkalom a fogékony, a dalest iránt érdeklődők széles körét a templomba hívta, szólította.

A vegyes kórus 10 éves múltja visszatekintő jubileumi hangversenye hangszeres kísérettel igazi, felemelő élményt nyújtott számomra. A hangverseny repertoárjának segítségével bepillantunk az énekegyüttes szívéhez közelálló, jelentős eseményeket felidéző művekbe. A többnyire zenei előképzettség nélküli műkedvelő tagok összeforrott, az egymás rezdüléseire is gyorsan reagáló, fegyelmezett közössége bizonyította, hogy jóakarattal, egymás iránti felelősségvállalással a közösséget összetartó erővé formálta.

Pozitív élményként tapasztaltam a karnagy, Benkó Péter kántor úr közvetlenségét, a kórus vezényletén keresztül átsugárzó szeretetét, felelősség-tudatát, valamint a hangverseny sikerét tevékenységünkkel támogatók megbecsülését, elismerését.

Az advent időszakát megnyitó hangverseny lelkünket fokozott ünnepi várakozással töltötte meg. Köszönet mindazoknak, akik ebben a felemelő élményben részesítettek.

Kívánom, hogy a jóakarátú, kegyes szolgálatuk, tiszta szívből fakadó zengő énekükkel és a zenei kísérettel a továbbiakban is gyönyörködtesen bennünket. Tegye fogékonyabbá lelkünket a jóra való törekvéseinkben. Hiszem, hogy a szívvel-lélekkel szóló zene „lélektől-lélelig” hat és érzékenyebbé, nemesebbé formál bennünket.

A továbbiakban is sok sikert kívánok! Egyben áldott karácsonyi ünnepeket minden résztvevőnek!

Miskolczi Károlyné dr.

A karzatról fotózva...

2015. november 29.

"Hol szeretet, és egyetértés, ott az Isten..."

A hangversenyről

Már nagyon vártam advent első vasárnapját, amikor az Alsónémedi Magyarok Nagyszönya énekkar, Benkó Péter karnagy úr vezetésével, a már megszokott hangversenyét hallhatjuk, csodálhatjuk.

Ez a hangverseny már évek óta számomra egy fantasztikus élmény, amellyel méltóképpen indulhat a meghitt adventi időszak. Mindig csodáлом és tisztelem az énekkar tagjait, akik időt és energiát nem sajnálva készülnek erre az estére. Jó látni csillogó szemüket, lelkesedésüket és örömet hallani szép hangjukat. Fantasztikus dolog részese lenni annak, hogy ilyenkor mindenki összefog és egy szívvel, egy lélekkel a legfontosabb dolog felé irányul a figyelmük, és minket is ráhangolnak az ünnepekre. Elfelejtjük közben azt, ami nyomaszt minket, és már mi is csak a szeretetre, és a családunkra tudunk gondolni őszinte hálaadással.

Az este folyamán egymást követték a szebbnél szebb énekek. A közönség lelkesedése pedig egyre csak fokozódott. Mindenki szívesen énekelt együtt az énekkarral Péter kérésére, aki teljes odaadással, önfeláldozással, szeretettel vezeti a kórust, örömet és jókedvet csempész mindenki szívébe áldásos tevékenységével.

Felbecsülhetetlen érték a zene, ami minden ember érzelmeire hat, köszönjük az énekkar tagjainak, hogy életben tartja az adventi hagyományokat, és különlegessé varázsolja az ünnepet számunkra!

Demeterné Pap Tímea

Állandó orgona-
kísérőnk,
Lovas Imre

**„Minket Krisztus szeretete gyűjtött egybe,
örvendezünk, és őbenne vigadozunk!”**

A tízedik...

10 évvel ezelőttre visszagondolván... 2005. novembere... A Férfikar akkor már 5 éve alakult újjá, júniusban rendeztünk egy kis ünnepséget, amelyen Varga László atya buzdította az énekeseket. „*Jó nekünk a kóruson, ahol nem látnak minket...*” - mondták a férfiak. Mégis, egy művet már énekeltünk az áldozattórács előtt. Ekkor beszámoltam, hogy a Nőkár is megalakult februárban... Amikor közöltem a férfiakkal, hogy közös műveket fogunk tanulni, hát finoman szólva ellenállásba ütköztem. „*Hogy mi az asszonyokkal?!?*” Aztán mégis megtanultuk az első vegyeskari műveket, amelyeket 2005. augusztusában az Oltárszentelés alkalmával elénekeltünk. (Halmos: *Ecce sacerdos...*, Werner: *Égi Szűzvirág*) A felajánlásra énekelt mű után Dr. Beer Miklós püspök atya tapsot vezényelt a templomban lévőeknek. „*Nagyon szépen énekeltetek...*” - mondta. Októberben már a Váci székesegyházban énekeltünk... Felvettem, hogy a szentély elé kiállva egy hangversenyt is rendezhetnénk... Év végén az Opál házban egy előadáshoz kapcsolódóan énekeltünk a férfikkal három művet. 2006-ban Ócsán énekelt a kórus. Rövid hangversenyt is tartottunk a mise után. De a karzaton... Majd október 8-án Mátraverebély-Szentkúton felvettük Magyarok Nagyszönyának nevét, és oltalmába ajánlottuk magunkat. Az első hangverseny azért jött létre, hogy az orgona ügyét támogassuk. Solymosi Ferenc orgonaművész volt a vendégünk november 26-án. Az alábbi művek hangzottak el akkor:

Férfikar: Hiszek egy Istenben, Nőkár: Harmat Artúr: Most segíts meg, Mária, Halmos László: Ecce Sacerdos, Tóth József: Boldogasszony, Anyánk, Varga László: Mária-himnusz, A. Dvorak: Égi, szent béke, jöjj, Varga László: Hol szeretet, Werner: Égi Szűz virág, Varga László: Milleniumi himnusz

(Folytatás a(z) 8. oldalon)

A hangszeres szólisták

Az énekkar tagjai

Fotók: György Péter

A jubileum alkalmából emléklapot kaptak az énekkarosok és az állandó segítők. A képen Dr. Nagy Vilmos

nusz, M. A. Charpentier: Te Deum. Advent első vasárnapja volt. Idén pedig 10. alkalommal énekeltünk advent kezdetén. Az elmúlt évek alatt sokfelé énekeltünk Isten dicsőségére, s az emberek örömeire, de mondhatom azt, hogy a legnagyobb várározással az „jithoni” éneklés elé tekintenek a kórustagok. Az énekkar életében ez az év „csúcspontja”. Idén pedig különösen készültünk. Több, már az első hangverseny alkalmával énekelt mű ismételtelen megszólalt. Valamint a kórustagok számára kedves művekből válogattunk.

Köszönetemet fejezem ki mindenkinek, akinek része volt abban, hogy ez a hangverseny, illetve az előző kilenc létrejöhetett. Köszönet mindenkinek mindenért! Hálás vagyok Istennek, és Magyarok Nagybajnokjának, hogy megvalósulhatott ez a csodálatos zenei áhítat. Köszönöm Pekker Imre főesperes Úrnak, hogy gazdája az énekkarnak. Dr. Nagy Vilmosnak köszönöm a hangfelvételt, Józán Szuzsannának a DVD felvételt, György Péternek a fotózást, Geigerné Mariannak, hogy orgonált a hangverseny előtti misén, így én a kórossal lehettem. Köszönöm Horváthné Nagy Ilonának, hogy vállára vette a hangverseny utáni ünnepség megszervezését. Köszönöm mindazoknak, akik sütemény, illetve ital-felajánlásukkal, valamint anyagilag támogatták rendezvényünket. Valamint mindenkinek köszönöm, aki elősegítette e hangverseny létrejöttét. S végül, de nem utolsó sorban hálás vagyok az Alsónémedi Magyarok Nagybajnokja Énekkar tagjainak - régieknek, és újaknak egyaránt - , Lovas Imre orgonakísérőnknek, a zenekari tagoknak, a hangszeres kísérőknek azért a munkáért, amely szükséges volt e hangverseny megvalósulásához. Nagyon köszönöm az ajándékba kapott orgona-könyvet, amelynek értékeit reményeim szerint, énekkarunk is kamatoztatni tudja majd. A kedves közönségnek pedig megköszönöm megtisztelő jelenlétét! Minden énekkaros, zenekaros és segítő kapott egy emléklapot a hangverseny után. Azt a feljegyzést kapta, hogy „Hol szeretet, és egyetértés, ott az Isten.” Hiszem, hogy közöttünk volt és van. Nagyon szép adventi készüléket, és kegyelmekben gazdag karácsonyt kívánok Alsónémedi minden lakójának!

Benkó Péter

KATOLIKUS KARITÁSZ Helyi szervezete

„Ébredjen minden egyházközség arra a tudatra, hogy mindegyik Krisztus családja, s legyen gondja, hogy ne legyen abban a családban senki, aki éhez, mialatt mások lakmároznak, senki, aki mezítelen, mialatt másnak fölös ruhája vagy lábbelije van. Közelebb kell jutnunk egymáshoz. Meg kell éreznünk mások baját úgy, hogy attól mi is szenvedjünk, és mások gondját úgy, hogy azt mint a magunkét eloszlatni törekedjünk.”
(Prohászka Ottokár)

Megalakulás

A Váci Egyházmegye karitásának elnöke, Martos György 2012. február 28-án este látogatta meg az egyházközséget és elmesélte hogyan, miként működik egy ilyen szervezet, hogyan tud segíteni a bajbajutottakon, milyen lelkeséggel kell részt venni a segítő munkában. 2012. március 18-án az esti szentmisét követően került sor az alakuló ülésre, megbeszélésre, a következő résztvevőkkel: Acsai Lászlóné, Bálint Lajosné, Fodor Mária, Győrvári Balászné, Győrvári Pálné, Mikoly Istvánné Magdika, Molnár Gáborné, Dr. Nagy Vilmos, Sokorai Józsefné, Szlovicsák Andrásné, Dr. Tóth Éva.

A karitás munkájában nagy segítségre vannak a házi orvosok, védőnők, Gyógyszertárból Vilmos, Jakab Marika, mint gyermekvédelmi felelős.

A templomban a Szent Antal perselybe lehet elhelyezni a pénz-adományokat. A Szent Antal perselybe dobott adományok mindenképpen falunkban maradnak, itt fordítjuk segítségére.

Fontos alapelv, hogy ha valakiről beigazolódik, hogy megélhetési gondjai vannak, akkor nem firtatjuk ennek okát. Nem ítélezésre van szükség, hanem segítségre. A viszonylag biztonságos helyzetben élők is láthatják, hogy élnek a társadalomban nehéz sorsú emberek, akik akár saját hibájuk, akár a kedvezőtlen körülmények miatt nehezen jutnak hozzá a mindennapi kenyérhez. Különösen nehéz a helyzete a gyermekes családoknak, hiszen a gyermek gyorsan kinövi a ruhát-cipőt, és egészségés és elég táplálékot kellene biztosítani növekedéséhez, fejlődéséhez. Ezért igen fontos, hogy az, aki ma erre képes, vegye észre a szűkölködőket, és lehetőségéhez mérten, segítsen, - akiknek már tartalékai is kimerültek, azok pedig forduljanak a karitás helyi csoportjához.

A karitásnak nincs vagyona, a jó emberek adományait tudja csak továbbítani. Karácsony környékén élelmiszer csomagot szeretnénk készíteni azoknak, akik nyilvántartásunk szerint nehéz helyzetben vannak.

Rendszeres gyűjtések és adományozások

Az első gyűjtés a községi lomtalanításhoz kapcsolódott. 2012. március 31-én Győrvári Pálné Erzsébet néni várta a felajánlásokat. Nagyon sok adomány, főként ruhanemű és cipő érkezett, nagyon sok jól használható, értékes holmi.

2012 májusától minden hónap 1. és 3. szombatján lehetett adományokat (tartós élelmiszer, ruhanemű) vinni a közösségi házba, a Magyar utcai bejárat felől 10 és 12 óra között. A hónap első szombatján adománygyűjtés, a 3. szombaton pedig adományosztás volt.

2012 nyarán megtörtént az első ruhaosztás a közösségi házban. A megelőző gyűjtések során nagyon sok értékes ruhanemű és cipő gyűlt össze. A ruhaosztás során nagyon sokan megjelentek, volt, aki szerény adománnyal „honorálta”, hogy ilyen jótékony módon jutott használható holmikhoz.

2013 májusától megváltozott az adománygyűjtés és osztás ideje. Azóta minden hónap 3. szombatján van az adományok gyűjtése és a kiosztása is /tartós élelmiszer, zöldségféle, ruhanemű, cipő, használati eszközök, stb./ Ugyancsak a közösségi házban, a Magyar utcai bejárat felől 10 és 12 óra között.

A nagy ünnepekhez (Karácsony és Húsvét) kapcsolódó adományozások

2012. Nagyhét szerdáján két gyermekét egyedül nevelő édesanyjának átadásra kerültek a tartós élelmiszer gyűjtés alkalmával összegyűjtött adományok, Nagypénteken egy mosógép is gazdát cserélt.

Karácsony előtt élelmiszer csomagokkal lepte meg a Karitás az rászoruló családokat. 24 család részesült segítségben. 2 rászoruló család nagy mennyiségű pelenka adományt is kapott a központi Karitás segítségével. Az összegyűjtött tartós élelmiszer nagyobb részét a gyermekes családok kapták.

2013 A Nagyböjti tartósélelmiszer-gyűjtés során összegyűjtött adományokból 26 rászoruló család részesülhetett.

Karácsony előtt pedig 30 család kapott, tartós élelmiszer csomagot.

2014 Húsvét előtt tíz család kapott élelmiszert a nagylelkű adományokból.

Karácsony előtti gyűjtésből összegyűjtött adományok (tartós élelmiszer, termények, ruhanemű) kiosztására december

13-án került sor. December 24-én néhány áldozatkész felajánló halászléfőzéssel segített a rászorulóknak. A halászlé kiosztásában, a rászorulóknak megszólításában a Karitás Helyi Szervezetének segítségét kérték.

2015 A karitás 10 családot tudott élelmiszer csomaggal segíteni a húsvéti ünnepek előtt.

Egyéb segítségnyújtások, programok

2013 januárjában a központi krízis alapból egy helybéli család tűzifát kapott.

2013 júniusában egy kinőtt fekvőhely pótlásában nyújtott segítséget egy nagylelkű adományozó, valamint sikerült egy családnál megelőzni a villany kikapcsolását.

2013. a Váci Egyházmegyei Karitás jóvoltából az alsónémedi gyerekek is eljutottak a Fővárosi Nagycirkuszba. November 29-én 9 órakor elindult a különjáratú busz az iskola elől 37 gyerekekkel és 5 kísérelével. Ez az előadás az adventi időszak nyitó előadása volt. A gyerekek számára nagy élmény volt.

és ruhagyűjtés, és ennek szétosztása a rászorulóknak között.

Jelen

A közösségi házban, a pincében egy többfunkciós helyiségben tudunk otthon adni a csoport működéséhez. Ez sajnos azt jelenti, hogy minden alkalommal ki kell pakolni a szekrényekből az osztható ruhákat. Nagy szükség lenne egy olyan, az utcáról is megközelíthető helyiségre, ami akár bármikor rendelkezésre tudna állni, ha egy rászoruló hirtelen jelentkezik. Az Önkormányzathoz

Az Iskola aulájában és a Sportcsarnokban, 2014. április 26-án megrendezett Sportnapon a Karitás Helyi Csoportja is jelen volt. Bemutakozott az érdeklődőknek, hogy mivel foglalkozik, mi a feladata. Volt tartós élelmiszer, zöldség

fordultunk segítségért, eddig nem született megoldás. Tekintettel arra, hogy a csapat átlagéletkora elég magas, szeretettel várnak fiatal segítőköt, akik szívesen részt vállalnak ebben a nemes tevékenységben.

Sok nehéz sorsú ember, család van a falunkban, sok a megoldandó kérdés. Pl. az idősek a haraszi buszjárat visszaállítását szeretnék, hogy átjussanak a piacra ezzel is olcsóbban beszerezni, ami szükséges, illetve eladni, ami hasznosítható. Nagyon nagy segítségre van az Egyházmegyei Karitás, jó kapcsolatot ápolnak velük a segítők. Kérünk mindenkit, hogy segítse a csapat munkáját, akár anyagi adománnyal, akár tartós élelmiszerrel, ruhával, tartós fogyasztási cikkekkel, konkrét segítséggel, vagy akár csak információval a rászorultakról.

Mikoly Istvánné, Györfvári Pálné, Fodor Mária, Molnár Gáborné, Sokorai Józsefné

A tagok (balra a képen) beszámolóját Tóth Éva állította össze

A Katolikus Karitás Alsónémedi Csoportjának hírei

A karitás csoport

December 12-én 10-12 között a közösségi házban ruha osztást és gyűjtést rendez.

Köszönettel fogadunk minden használható, tisztára mosott ruháneműt, háztartási felszereléseket és tartós élelmiszert.

Bejárat a Magyar út felől.

Tartós élelmiszer gyűjtés szervezünk november 8-tól december 11-ig.

Adományait szentmise előtt le lehet tenni a Szent József oltárnál, vagy megbeszélés szerint. Minden csekély adománynak örülünk, amivel szükségét szenvedő társainknak segíteni tudunk

Figyeljünk egymásra is, ha baj van, legyen valaki, aki segítséget kér! **Elérhetőségünk:**

06 30 394 22 29 és karitasz.alsonemedi@gmail.com

Idősödők a gyülekezetben. Advent.

Zsindelyné Tüdös Klára életéről szóló könyvben olvastam, hogy egy hosszú életűtba mi minden fér bele. Ő különösen nehéz mégis csodálatos nagyon hosszú életet élt

Elmondásból tudjuk, hogy itt élő ősünk mennyire másképp élték a hitüket, pl. úgy indultak a mezőre dolgozni, hogy a kapát, kaszát a templom falának támasztották bementek az Isten házába áhítattal kezdték a munkát. Gyermekként emlékszem a nagyszüleimre hogy lefekvés előtt az ágy végénél álltak úgy imádkoztak. Most azt mondjuk változott a világ és mi emberek is változtunk. Rohanó világban élünk és másképp él a mostani nemzedék. Tüdös Klára nagyon idős korában tette fel ezt a kérdést, **„Miért érdemes élni, ha már nem érdemes élni?”** Felettünk is igen fogynak az évek és számba vehetjük mi is hogy miért érdemes még élni? Úgy gondolom sőt hiszem hogy mindnyájan kaptunk Istentől talentumot, amit lehet hogy nem látványosan használtunk, de most is tudunk használni mert az is az ősök mondása hogy ha fáj is a lábam, a szám az nem fáj! Ez most is lehet valakiért mondott imádság vigasztaló szó, együttérzés! Istentisztelet alatt kéri az igehirdetők hogy tartsál csendes percet, kérd Isten segítségét hogy mi az amit meg kell tenned akkor is ha a belsőd tiltakozik, mi az amiben változnod kell, hogy bocsáss meg akkor is ha nehezedre esik! Az eleinkről van még sok csodálatos emlékünknak akik abban

az időkben buszokkal hajóval mentek Tahiba a konferenciákra ezáltal dajkálgatták saját gyülekezetüket azt is vállalva hogy szentasszonyoknak nevezték őket talán büszkék is voltak erre. A mostani 70 év körüliek emlegetik hogy mi mindenre tanították az ifjúságot ezek az asszonyok. Hálával kell emlékezni rájuk! Hálás szívvel és szeretettel gondolunk a még élő és fáradozó Judit néni-re, Jutka néni-re és mindazokra akik ma is szervezik és fáradoznak ezért az Istennek tetsző ügyért. Ezt a mostani alkalmat Idősek szeretet vendégségnek nevezzük de úgy gondolom ez nincs korhoz kötve. Mindnyájan tele vagyunk terhekkel, félelmekkel, sokszor reménytelennek látjuk életünket de van kibe kapaszkodnunk mert tudjuk hogy sorsunk az Ő kezében van.

Imádkozunk most együtt is hozzá! Olyan jó Urunk hogy neked elmondhatjuk félelmeinket örömeinket, mert tudjuk hogy közel vagy azokhoz akik hívnak Téged Hálát adunk az eddig eltöltött életünkért, azért hogy meg őriztél bennünket. Add hogy továbbra is bízhassunk tebened és téged tarthassunk hajlékunknak! Imádkozunk hozzád népünkért akik félelemmel várják a holnapot. Imádkozunk beteg testvéreinkért akik szoronganak, de tudjuk aki téged keres az szárnyad árnyékába menekülhet. Áld meg Urunk a lelkipásztorainkat akik fáradoznak, add hogy egymást szeretve éljük át ezt a boldog várakozást Jézus nevében hallgass meg minket! AMEN

Nagy Zsigmondné

**Tunyogi Csapó Gábor:
A szenteste története**

– Papa, papa, ugye elmeséled megint, hogy is volt azon a szentestén? – A kis Bori rövidszoknyás forgószélként rohant át a tágas lakószobában, és átölelte az apját, aki éppen az utolsó csillagszórókat tekerte rá az embermagasságú fenyő legfelsőbb ágára. – Naná, hogy elmondja – kiabálta Feri, aki alig maradt el húga mögött. Ő már persze méltóságán alulinak tartotta volna, hogy átölelje apját. – Ugye elmondod, apu? A szentestén a szenteste történetét... Muszáj elmondani. – Ugyan, gyerekek! – intette le őket az apjuk, ami persze álszent képmutatás volt, hiszen titokban nagyon büszke volt arra, hogy felcseperedő gyermekei – Feri már tizenkét éves volt, Bori már kilenc – még mindig nagyra becsülték a papa meséjét. – Hány-szor hallottátok már? Hiszen kívülről tudjátok! Tanultátok az iskolában is... – Ugyan, apu! Az iskolában! Süket duma! – Feri fölényesen legyintett. – Senki nem tudja olyan szépen, mint te! Senki! – Csodálatosan szép éjszaka volt – kezdte Bori ragyogó szemmel. – Természetesen hó nélkül, ott akkor sem volt hó, ma sincsen, az az éjszaka mégis fehérebb volt és fényesebb, mint nálunk a legtisztább téli éj... Nem, papi, igazán! Senki nem tudja ilyen szépen! – Te lány, hiszen kívülről tudod az egészet! – Na és? Baj az? – Bori hangja könyörgőre fordult. – Pont ez a hecc benne – tódította Feri. – Jó, jó, ha mindenáron akarjátok, – adta meg magát elégedetten az apa. A két gyermek ujjongva futott a széles fotelhez, amelyen még mindig kényelmesen elfértek mindketten, illedelmesen leültek s apjuk arcára függesztették tekintetüket, amikor az helyet foglalt velük szemben, a másik fotelben. – No hát... – kezdte az apa. – Csodálatosan szép éjszaka volt, természetesen hó nélkül, ott akkor sem volt hó, ma sincsen, az az éjszaka mégis fehérebb volt és fényesebb, mint nálunk a legtisztább téli éj. Az izzó csillagok között magasan lebegett a telihold, az egész eget földöntúli fény töltötte be, amilyet sem azelőtt, sem azóta nem látott emberfia. A Betlehem nevű városkában azonban ezt nem vette észre senki, az emberek sajnos mindig hajlottak a vakságra, s ezen bizony nem változtatott az utolsó ezerkilencszázkilencvenhat esztendő sem. A városka szűk, tekervényes utcáin fiatal emberpár botorkált küszöbről küszöbre, szállást keresve. Mindenki láthatta, hogy alig állnak a lábukon, de...

– Mindenki láthatta volna, papa, – igazította helyre Bori az elbeszélés menetét. Az apa mosolyogva bólintott. – Mindenki láthatta volna, igazad van, Bori, de senki nem akarta látni. Mindenütt elutasították őket, mert az emberek... – Buták és önzők – mondta a két gyerek egy hangon. – Úgy van, és sajnos ezen sem változott semmi azóta – folytatta bólogatva az apjuk. – Ő, ha tudták volna... – suttogta Bori kellemes borzongással. – Hülyeség – oktatta ki a bátyja. – Akkor állatian unalmas lenne az egész. – Hogy beszélsz? Szégyelld magad! – háborodott fel Bori. – Hogy beszélek? Így beszélek! Talán nincs igazam, apu? – Na, na... Amit mondtál, bizonyos szempontból igaz, de ahogy mondtad... – Na látod! – kiáltott egymásra a két gyerek azonos szavakkal, mert mindkettő úgy érezte, az apa neki adott igazat. – Szóval, az ifjú párt mindenütt elutasították – folytatta gyorsan az apa, meg akarván előzni a csírázó veszekedés kifejlődését. – Pedig szegény asszony már csaknem összeesett. De hiába, akárhol kopogtattak is, minden ajtó zárva maradt. Támolyogtak hát tovább és... Ezúttal a lakásajtó elektromos gongjának dallamos zengése szakította félbe az elbeszélést. Az apa bosszúsán ráncolta a szemöldökét, az anya idegesen szaladt be a konyhából. – Hát ez meg mi – támadt neki szokott idegességével a férjének –, vársz valakit? – Dehogyan várok – védekezett a férfi. – Nem is tudom, ki az ör... Az elektromos gong újra megszólalt. – Nahát, ez aztán! – Az anya összecsapta a kezét. – Ilyen nincs! Hát már a szentestén sincs nyugta az embernek? – Te, nem lehet, hogy... – suttogta Bori a bátyja fülébe. – Te, az lehet, hogy... – Hülyeség – mordult rá halkan Feri. Rövid megfontolás után meg is ismételte. – Hülyeség. A gong hangja harmadszor zengett végig a lakáson. Az anya idegesen összerándult. Az apa gyámoltalanul megemelte a vállát, torkát köszörülte, megigazította a nyakkendőjét, és az ajtó felé indult. A gyerekek követni akarták volna, de az anya visszatartott őket a lakószobában. A lakásajtó közvetlenül a kertre nyílt, amint az gyakran előfordul földszintes családi házaknál. A kinyíló ajtó keretét ezüstös fényt árasztó köd töltötte be, s e titokzatos sugárzás közepén két árnykép állott, egy vézna férfi, fáradtan lecsüggett vállal, s egy elformátlanodott asszonyi alak. – Bocsásson meg, uram... – A fáradtságtól rekedt hang szinte csak suttogott. – Bocsásson meg, de fényt láttam... Legalábbis azt hiszem... És gondoltam... Ha megkérhetném... Ha tudnának szállást adni... Az asszonyom már összeesik... Hiszen látja, ebben az állapotban... Csak erre az egyetlen éjszakára... – De illet... Ki hallott

már ilyet? – A megzavarodott apa hangjából határtalan elképedés beszélt. – Itt vannak! Ők azok! – suttogta Bori. Ki akart surranni az előszobába, de anyja a karjánál fogva visszahúzta. – Ha csak pár órára is – könyörgött tovább a rekedt hang. – Hogy kicsit megpihenjen szegény. Hiszen már lépni sem tud. – De hát... Hogy jut egyáltalán erre a gondolatra, ember? – tört ki az apa. – Attól félek, eltévesztette az ajtót. Ez nem hotel vagy fogadó, hanem magánlakás. Érti? Menjen... – Nincs nekünk pénzünk, uram. Semmink sincs, nem tudánk fizetni – suttogta végképp megtörve a hang. – Ó hát ez... Ezt igazán sajnálom... De hát... Igazán nem tudom... – Az apa érezhetően elbizonytalanodott. – Engedd be őket, papi, engedd be őket! – Bori hangja tisztán csengett, mint az üvegharang. – Fogd be a szád! – kiáltott rá az anyja, s visszalökte a gyereket a lakószobába. – Maguk pedig menjenek az állomási misszióhoz, vagy az üdvhadsereghez! – kiabált az ajtó felé. – Mit képzelnék? Egyszerűen berontani vadidegen emberekhez, még hozzá éppen szentestén! Csukd be az ajtót, Ferenc, azonnal csukd be! – Nagyon sajnálom. – Az apa a vállát vonogatta, bizonytalanságát mintha elfújta volna. – Igazán lehetetlent kívánnak, be kell látniuk maguknak is. – Becsapta az ajtót, de rövid megfontolás után újra föl-rántotta. – Próbálják meg a rendőrszobában – kiabált, pedig már nem is látott senkit. – Ott biztosan kapnak valami segítséget. Jobbra a második utca. A titokzatos, áthatolhatatlan fénylő ködből válasz érkezett; ez azonban egészen más hang volt, tisztán és mélyen kondult, de hidegen és keményen. – Mégse volt fény az, amit látni véltem. Az ajtó végképp becsukódott. Az apa ezúttal beakasztotta a biztosító láncot is, kétszer ráfordította a kulcsot, aztán visszatért a lakószobába, ahol az anya a hangosan zokogó Borit korholta. – Ne csinálj circuszt, Bori! Mit tudod te, miféle emberek voltak? Hajléktalanok, csavargók, talán bűnözők is! Kinek jutna egyékként eszébe így bekéredzkedni egy idegen otthonba? Álmunkban még a torkunkat is elvághatták volna! Ó, a kalács! Te jó ég, a kalács! Megfordult, és kiszaladt a konyhába. Bori sírt még egy sort, Feri mély gondolatokba merülve bámult maga elé, mintha a perzsaszőnyeg mintáit tanulmányozta volna. Az apa le-föl járkált a szobában, megigazított néhány állítólag ferdén lógó képet a falon, aztán a szobájukba küldte a gyerekeket, hogy elrendezhesse az ajándékokat a gazdagon díszített karácsonyfa alatt. A szenteste története befejezetlenül maradt. Nem is esett szó róla, soha többé...

Forrás: Érted vagyok, 2005.

Adventi koszorú-készítés

Már hagyományá vált, hogy egyházközségünkben, az egyházi év utolsó napján adventi koszorút készíthet

mindenki, aki eljön a Szent Imre közösségi házba. Most is sokan összegyűltünk és szebbnél szebb koszorúkat, ajtódíszeket készítettünk november 28-án, szombaton, 10 órakor. Hálás köszönjük a koszorú alapokat, gyertya-

kat és szalagokat Kiss Tamás és családjának, minden évben adományukkal segítik ezt a programot. Hálás köszönetet szeretnék mondani György Antalné Györgyinek, aki a kezdetek óta vezeti ezt a készülődést, kedvesen segíti a résztvevők munkáját.

Köszönöm még kollégáimnak, Csernák Nikinek a sok segítséget, és Sokorainé Margitkának a kisebbekkel való törődését.

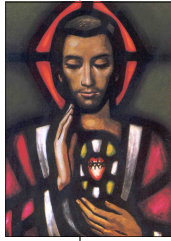
Mikoly Isvánna

Szent Imre Közösségi Ház hírei

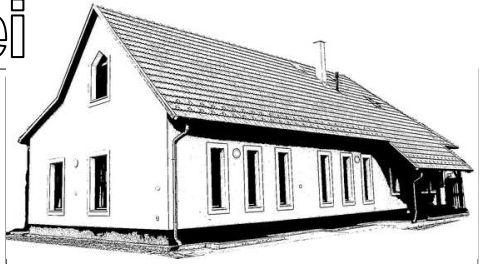
Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös első vasárnapi imaóráját dec. 6-án az esti szentmise után tartja a templomban. Ezt a szentórát a keresztény családokért ajánljuk fel Jézus szent szívének nagy szeretettel. Hálaátadunk Mennyei Atyánknak, hogy egyszülött fiát küldte közénk, hogy általa életünk legyen, és az Krisztusban legyen. Jézus Krisztus az Istennek fia, jöjj el minden ember szívébe szent lelked által! Add szent kegyelmedet, hogy a keresztény családok a szent család példáján járva megszentelődjenek és életük példájával másokat is közelebb segítsenek hozzád!

Jézus születésének pillanatától megmutatja nekünk a küldetésünket. Ha a hit vezet minket és biztosan haladunk a fénye mögött, követjük az utat, amely Istenhez vezet minket. A három királyok is így követték a csillagot, a hit szimbólumát és így eljutottak a kívánt helyre. A gyermek Jézus legyen a csillag, amely átvezet minket az élet pusztaságán.

Égi Édesanyám, Szűz Mária! Vigyél magaddal engem a Betlehemi istállóba! Hadd merüljek el annak a nagy és csodálatos dolognak a szemlélésében, amely azon a csendes éjszakán történt!

Szent József! Neked jutott az a csodálatos feladat, hogy a Világ Megváltójának a gondját viselhetted. Vezess bennünket is hozzá, hogy találkozhasson a tekintetünk azzal, aki bennünket ilyen nagyon szeretett, hogy Megváltó szeretetével átölelte még a bűnöst is. Segíts atyai gondoskodással, hogy eljuthassunk hozzá az örök életre! Szent Család imádkozz értünk!
(özv. Szlovicsák Balázsné)

A „Csodavilág” foglalkozáson a gyerekek az elvesztett bárány, illetve Jézus a jópásztor történetével foglalkoztak. Majd kisbárányokat készítettek.

Decemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Dec. 2 – 10 Özv. Bálint Lajosné Ifj. Tóth Jánosné Özv. Győrvári Istvánné Özv. Surányi Ferencné	Dec. 7 – 15 Lovas Imre Özv. Győrvári Dezsőné Horváthné Nagy Ilona Debreceni Lászlóné	Dec. 16 – 24 Szlovicsák Krisztina Szecsódi Tóth Rita Nagy Istvánné Renczes Csabáné	Dec. 25 – Jan. 2 Gejgerné Moldvai Mariann Özv. Lovas Zoltánné Mészáros Jánosné Csermákné Molnár Anna
---	---	---	---

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2015. december

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3	4 18 óra Ifi -hittan	5	6 óra Elsőáldozó előkészítő 8 óra Jézus Szí-
7	8 9.30 óra Baba-Mama klub	9	10	11 14 óra Mézeskalács sütés 18 óra	12 10–12 óra Ruhaosztás és gyűjtés	13 8 óra Elsőáldozó előkészítő
14	15	16	17	18 16.45 óra Játék felsősöknek 18 óra	19	20
21	22	23	24	25 KARÁCSONY	26 KARÁCSONY	27
28	29	30	31	ÚJÉV		

Roráte

Reggelente 6 órától Roráte miséket tartunk ezzel is segítve a virasztást, a felkészülést az Úrjövetre.

Adventi lelkigyakorlat

Lelkigyakorlatunkat Advent vasárnapjain, az esti szentmisék keretein belül tartjuk. Ebben az esztendőben Advent 2., 3. és 4. vasárnapján,

december 6-án, 13-án és 20-án

hallgathatjuk meg a lelkigyakorlatos prédikációkat, melyeket **Nikodemus ferences szerzetes atya** mond nekünk, hogy segítsen minket a felkészülésben, tartalmassá tegye a várakozásunk idejét.

Jöjünk el minél többen!

Betlehemi láng egyházközségünkben

1986 decembere óta élő hagyomány szerint meggyújtanak egy gyertyát a betlehemi Születéskápolna mécseséről, amelyet repülővel, autóval, vonaton, kerékpárral vagy gyalog visznek tovább, hogy karácsonyra minél több otthonba megérkezzen a betlehemi láng.

A Magyar Cserkészszövetség által szervezett hazai ünnepélyes lángátadó ceremóniára Gellért-hegyi Sziklatemplomban lesz, december 13-án, vasárnap 15 órakor. Egyházközségünkben **december 13-án az esti szentmisén** fogadjuk majd ünnepélyesen a lángot. A láng továbbadása szokás szerint mindig a Roráték, illetve a szentmisék alkalmával történik majd.

Betegek szentsége

Advent 4. vasárnapján, december 20-án kerül sor a Betegek szentségének kiszolgáltatására.

Tegyük lehetővé és segítsünk, hogy idős hozzátartozóink, szeretteink a Szentséghez járulhassanak.

ISTENTŐL MEGÁLDOTT, SZENT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

Ünnepi MISEREND

December 24.:

7.00 - Reggeli mise
24.00 - Éjféleli mise

December 25.:

8.00 – Pásztorok miséje
10.00 - Ünnepi mise

December 26.:

8.00 óra
10.00 óra

December 27.

Szent Család vasárnapja:

9.00 óra
17.00 óra

December 28.:

17.00 óra

December 29.:

17.00 óra

December 30.:

17.00 óra

December 31.:

17.00 Hálaadó szentmise

2016. január 1.:

9.00 óra
17.00 óra

2015. január 2.:

15.00 óra – Kápolna

2015. január 3.:

9.00 óra
17.00 óra

Szent Kereszt újság szerkesztői, Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot egy ajándékba kapott színes nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!